

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 27771

гр. София, 20.10.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Д. КЪНЧЕВ

като разгледа докладваното от Н. Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело № 20221110155824 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Производството по делото е образувано по искова молба от Т.Т. ООД срещу Д.Е.Е. ЕООД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 391,17 лева – вземане по сключен между страните договор за превоз, обективизирано в издадена от ищеца фактура № 9034 от 12.01.2022 г. ведно със законната лихва, считано от 09.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането. Представени са документи с искане да бъдат приети като доказателства по делото. Прави се и искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника. Взема становище за неоснователност на иска. Представя документи с искане да бъдат приети като доказателства.

По направените доказателствени и други искания:

Съдът намира, че исковата молба е редовна. Представените с нея и с отговора писмени доказателства следва да бъдат приети по делото. С оглед становището на ответника, искането на ищеца за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза е неоснователно.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК с настоящето определение съдът съобщава на страните проекта си за доклад по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **21 ноември 2022 г. от 11:00 ч.**, за което страните да бъдат призовани.

ПРИЕМА приложенияте към исковата молба и отговора писмени доказателства както са описани в тях.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД по делото, както следва:

Подадена е искова молба от искова молба от Т.Т. ООД срещу Д.Е.Е. ЕООД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 391,17 лева – вземане по сключен между страните договор за превоз, обективизирано в издадена от ищеца фактура № 9034 от 12.01.2022 г. ведно със законната лихва, считано от 09.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането. Ищецът твърди, че сключил с ответника договор за превоз на стоки до Германия. Било уговорено възнаграждение за ищеца в размер на 1860 лева с ДДС. Товарът бил натоварен на 07.01.2022 г. и разтоварен на 12.01.2022 г., съгласно уговореното в договора. Товарът бил приет без забележки от получателя му. За извършения превоз ищецът издал на ответника фактура № 9034 от 12.01.2022 г. за сумата от 1860 лева. Впоследствие ответникът му изплатил сумата от 1468,83 лева. Ищецът счита, че разликата в размер на 391,17 лева все още му се дължи и моли съда да осъди ответника да му я заплати. Претендира разносните в настоящото производство и в производството по обезпечаване на бъдещ иск, проведено във връзка с настоящото.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът подава отговор на исковата молба. Взяма становище за неоснователност на иска. Не оспорва сключването на процесния договор, извършването на превозите, издаването на фактурата и осчетоводяването ѝ от него. Твърди, че стоката действително била доставена на 12.01.2022 г., но договорения срок за доставка бил или на 10.01.2022 г. или на 11.01.2022 г. Съгласно договора ищецът дължал неустойка в размер на 200 евро. Процесният превоз бил възложен на ответника от трето по делото лице със седалище в Германия. Поради извършеното закъснение възложителят предявил претенция за забавата в размер на 200 евро и заплатил по-малко от уговореното на ответника възнаграждение. Ответникът предявил искането си за неустойка към ищеца, като направил рекламация, приета от ищеца на 04.02.2022 г., но ищецът отказал да я заплати. Ответникът счита, че сумата от 200 евро или 391,17 лева му е дължима и прави възражение за прихващане. Моли съда да отхвърли иска, претендира разноски.

Предявен е иск с правно основание чл. 361, ал. 2 ТЗ, вр. чл. 356, ал. 2 ТЗ. Съдът обявява за безспорни между страните фактите, между тях на 05.01.2022 г. е сключен договор за превоз с курс от България към Германия, осъществяването на превоза от страна на ищеца, доставянето на стоката на 12.01.2022 г., издаването от страна на ищеца на фактура № 9034 от 12.01.2022 г., приемането и осчетоводяването на същата от страна на ответника. С оглед на това ищецът няма тежест да доказва факти. В тежест на ответника е да

докаже, че срокът за доставка на стоката е бил или на 10.01.2022 г. или на 11.01.2022 г., предявяването на рекламационната претенция и получаването □ от ищеца. Представени са доказателства за установяване на тези факти.

УКАЗВА на страните, че в случай че отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните. На ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____